

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
3 Пж 5681/17
12.09.2018. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Александре Поповић, председника већа, судија Младена Николића и Драгољуба Јанковића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог "EXTER DESIGN" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Љубица Радовић, адвокат из Београда, против туженог-противтужиоца Водопривредно Привредно друштво "ГАЛОВИЦА" д.о.о. Београда, чији је пуномоћник Олга Васиљевић, адвокат из Београда, ради дуга по тужби, вредност предмета спора по тужби 1.641.566,46 динара, а по противтужби ради стицања без основа, вредност предмета спора по противтужби 11.906.524,82 динара, одлучујући о жалби тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П. 1717/13 од 12.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Привредног суда у Београду П. 1717/13 од 12.06.2017. годинеу ставу I, II и IV изреке и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Изрека првостепене пресуде гласи:

I УКИДА СЕ Решење о извршењу на основу веродостојне исправе овог суда 4. Ив.бр. 1820/13 од 20.02.2013. године у обавезујећем делу, у целости.

II ОДБИЈА СЕ тужбени захтев којим је тужилац - противтужени "EXTER DESIGN" д.о.о., Београд, ул. Устаничка бр. 189, предложио да суд обавезе туженог - противтужиоца ВОДОПРИВРЕДНО ПРИВРЕДНО ДРУШТВО „ГАЛОВИЦА" д.о.о., Београд - Земун, ул. Авијатичарски трг бр. 10, да тужиоцу - противтуженом плати износ од 1.641.566,46 динара на име главног дуга са законском затезном каматом, и то:

- на износ од 388.170,46 динара почев од 09.05.2010. године до исплате;
- на износ од 1.253.396,00 динара почев од 16.09.2010. године до исплате.

III ОДБИЈА СЕ противтужбени захтев којим је тужени - противтужилац предложио да суд обавезе тужиоца - протитуженог да туженом - противтужиоцу плати неосновано наплаћени износ од 11.960.524,82 динара на име главног дуга са законском затезном каматом, и то:

- на износ од 2.000.000,00 динара почев од 09.04.2010. године до исплате;
- на износ од 2.283.699,28 динара почев од 10.05.2010. године до исплате;
- на износ од 2.000.000,00 динара почев од 01.06.2010. године до исплате;
- на износ од 500.000,00 динара почев од 19.07.2010. године до исплате;-

- на износ од 500.000,00 динара почев од 19.07.2010. године до исплате; -
- на износ од 500.000,00 динара почев од 11.08.2010. године до исплате;
- на износ од 500.000,00 динара почев од 11.08.2010. године до исплате;
- на износ од 253.396,00 динара почев од 10.09.2010. године до исплате;
- на износ од 250.000,00 динара почев од 08.10.2010. године до исплате;
- на износ од 1.673.429,54 динара почев од 03.11.2010. године до исплате;
- на износ од 750.000,00 динара почев од 24.12.2010. године до исплате; и
- на износ од 750.000,00 динара почев од 28.12.2010. године до исплате.

IV Свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац-противтужени, побијајући је у ставу I, II и IV изреке из свих разлога прописаних одредбом чл. 373 став 1 Закона о парничном поступку. У жалби указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 7 и 12. Закона о парничном поступку, те у смислу жалбених навода, предлаже да се жалба усвоји.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући првостепену пресуду у побијаним деловима на основу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца-противтуженог основана.

Првостепена пресуда донета је уз постојање битних повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 7 и 12. Закона о парничном поступку из којих разлога је првостепена пресуда у побијаним деловима морала бити укинута.

Другостепени суд, сагласно одредби чл. 386. Закона о парничном поступку по слжбеној дужности пази на битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 7 Закона о парничном поступку. На ову повреду у жалби указује и тужилац. Тужилац-противтужени основано указује да првостепени суд приликом обезбеђења доказа, саслушање сведока АА, није правилно применио одредбу чл. 284- 287. Закона о парничном поступку, што је за последицу имало, да је тужилац-противтужени онемогућен у расправљању у овом поступку, а што је даље за последицу има да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 7. Закона о парничном поступку.

У овом случају обезбеђење доказа саслушањем сведока АА, спроведено је 03.04.2015. године, а у овом поступку главна расправа закључена је у јуну 2017. године, при чему првостепени суд није правилно ценио нити образложио, да ли је постојала опасност због одлагања саслушања наведеног сведока тј. да ли ће извођење доказа саслушањем наведеног сведока касније бити отежано. Првостепени суд поступајући по поднеску и предлогу туженог-противтужиоца од 31.03.2015. године сведока АА позива позивом за рочиште за главну расправу за 03.04.2015. године, доноси решење на записнику о саслушању тог сведока, да усваја предлог туженог-противтужиоца за обезбеђење доказа саслушањем сведока АА сходно чл. 287. Закона о парничном поступку и одржава рочиште, на које није позвао странке. Међутим, као што је наведено, нити у пресуди, нити у спису не постоји образложење суда и оцена зашто је реч о хитном случају и да ли постоји оправдана опасност да се овај доказ не би могао извести или да би касније извођење овог доказа било отежано. Наведено посебно због чињенице да сведок наводи да сваког дана очекује позив инвеститора да се врати у Казакстан, а суд не проверава по ком основу се сведок налази у Казахстану, да ли је на привременом раду у иностранству и да ли ће и када поново бити у Србији, како би се извођење овог доказа саслушањем сведока обавило на главној расправи на којој ће бити позване и странке. Имајући све наведено у виду, тужилац-противтужени је онемогућен у расправљању, јер

као што основано у жалби указује, нису били испуњени услови нити суд образлаже да ли су испуњени услови из чл. 284. и 287. Закона о парничном поступку да би се спровело обезбеђење доказа саслушањем сведока АА.

Осим горе наведеног, постоји и битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку јер првостепени суд о одређеним битним чињеницама за одлучивање у овом спору не даје разлоге, а разлози који су дати противрече доказима у списима.

Према разлозима датим у побијаној пресуди, парничне странке су закључиле уговор од 03.12.2009. године и то тужени као наручилац радова, а тужилац као извођач радова, предмет уговора је израда хидрауличне завесе од металних laessen talpi на изградњи одбрамбене линије Града Новог Сада на тачно означеној локацији и рада багера на утовару, истовару и др. на сат по цени радног сата од 4.520,00 динара без обрачунаог ПДВ-а. Коначну вредност радова утврдиће странка на бази стварно изведених радова по појединачној цени од 13.700,00 динара по м2 без обрачунаог ПДВ-а са таксативно наведеним компонентама цене. Контролу квалитета рада вршиће тужени путем надзорног органа чије ће име тужиоцу доставити најкасније у року од 5 дана од дана потписивања уговора, а који ће надзорни орган вршити преглед и и оверу дневника рада и ситуације за изведене радове. Тужилац је туженом издао прву привремену ситуацију од 09.04.2010. године заведену код туженог под бр. 802/10 и истом је на име таксативно наведених радова побијања металних laessen talpi према закљученом уговору фактурисао износ од 12.348.695,28 динара. Привремена ситуација је потписана и оверена печатима уговорних страна потписом законског заступника туженог и тужиоца али не и оверена од страна надзорног органа. Из окончачне ситуације бр. 991 /I од 31.08.2010. године, првостепени суд утврђује да је тужилац туженом на име таксативно наведених радова побијања металних laessen talpi на линији одбране од поплаве Града Новог Сада а према уговору од 07.12.2009 године фактурисао износ од укупно 1.253.396,00 динара и та ситуација оверена печатима уговорних страна и потписима законских заступника.

Дописом од 21.02.2011. године и 16.08.2011. године тужилац је позивао туженог да у што скоријем року испуни своје обавезе према тужиоцу у вези предметног уговора у износу од 1.641.566,46 динара. Тужилац је уз допис од 21.01.2011. године доставио извод отворених ставки на дан 31.12.2011. године туженом ради измирења предметне обавезе, а тужени дописом од 24.02.2011. године вратио извод отворених ставки и оспорио потраживање тужиоца по ситуацијама.

Првостепени суд на основу изведених доказа читањем налаза и мишљења судског вештака од 15.05.2013. године ББ који налаз је сачинио по налогу туженог, затим читањем налаза мишљења судског вештака ВВ од 19.08.2013. године који је сачињен по налогу тужиоца, саслушањем наведених вештака, те на основу налаза и мишљења судског вештака ГГ који је налаз и мишљење доставио у току судског поступка, његовог изјашњења и саслушања, као и саслушањем сведока ДД, АА, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и странке - законског заступника тужиоца ИИ утврђује да тужилац није доставио доказ да је извео радове у утуженом износу да би тај износ основано потраживао од туженог. Вештаци ББ и ГГ су сагласни да из достављене документације недвосмислено произлази да је спорне радове у утуженом износу заправо извео тужени.

Првостепени суд из наведених разлога одбија тужбени захтев позивајући се на одредбе чл. 17, 124, 262,295,277, 324. Закона о облигационим односима, те чл. 116-120 Закона о планирању и изградњи, јер тужилац није доказао основ и висину потраживања.

Горе наведено утврђење првостепеног суда и његов закључак о неоснованости тужбеног захтева тужиоца- противтуженог за сада се не може прихватити као правилан. Ово из разлога јер постоје апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка на које је указано.

У жалби тужиоца – противтуженог се основано указује да првостепени суд не даје разлоге нити наводи да је извео доказ читањем два обрачунска листа грађевинске књиге који су у прилог предметним ситуацијама и основ за издавање ситуација у коме се наводе уговорене количине цене радова. Такође првостепени суд не даје разлоге у погледу аналитичке картице туженог иако увидом у исту утврђује да је исказан дуговани салдо у износу од 1.641.566,46 динара, а то је управо у висини потраживања тужиоца у овом спору.

Даље се у жалби основано указује да суд, када у пресуди наводи да је поклатио веру исказима сведока у деловима у којима су међусобно сагласни и у складу са стањем у списима предмета и изведеним доказима није дао јасно образложење зашто прихвата и поклатио веру појединим деловима из исказа сведока. Суд је био дужан да ближе образложи које делове исказа сведока прихвата и зашто, односно у ком делу поклатио веру исказима, а у ком не.

Такође је остало неразјашњено који су тачно радови од радова који се наводе у налазу и мишљењу вештака ГГ обухваћени износом од 1.647.556,46 динара што је такође од утицаја на правилност првостепене пресуде. У жалби се основано указује на противречност у погледу констатације суда да тужилац-противтужени није оспорио наводе вештака, тј. налаз и мишљење вештака ГГ, јер из записника са рочишта од 12.06.2017. године, када је саслушан вештак произлази супротно.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступајући по примедбама из овог решења отклонити битне повреде одредаба парничног поступка на који је указано. Првостепени суд ће поновно извести доказ саслушањем сведока АА на рочишту за главну расправу на коју ће уредно позвати и странке и омогућити им, да сведоку постављају питања и на тај начин расправљају.

Такође ће првостепени суд, отклонити битну повреду из одредбе чл. 374. став 2. така 12. Закона о парничном поступку, тако што ће дати довољне и јасне разлоге о битним чињеницама од којих зависи основаност потраживања тужиоца а на које је горе указано и то се пре свега односи на обрачунске листове грађевинских књига у погледу којих првостепени суд не ценећи их и не даје разлоге, затим у погледу аналитичке картице туженог коју првостепени суд као доказ изводи али не даје разлоге о значају чињеница који произлазе из те картице. Првостепени суд ће дати јасне и довољне разлоге у којим деловима поклатио веру исказима сведока а у којима не и зашто. Поново ће ценити налаз и мишљење вештака ГГ и разјаснити који су тачно радови обухваћени износом од 1.647.556,46 динара. При наведеном првостепени суд треба да има у виду да је у налазу и мишљењу судског вештака ГГ наведено да је тужилац извео део предметних радова и то: 1. набавку у иностранству увоз и превоз челичних талпи и 2. утискивање предметних талпи багером произвођача Libherr са специјалним алатом, док се доцније приликом саслушања наведеног вештака наводи да је тужилац набављао предметне половне талпе и довозио до радиониве туженог, док је све остале радове извео тужени. У овом делу постоји контрадикторност у вези налаза и мишљења судског вештака и исказа вештака. Ову контрадикторност треба отклонити и разјаснити битне чињенице у погледу радова који је извео тужилац.

Када првостепени суд поступи по горе наведеном, поновним извођењем и оценом доказа, те саслушањем сведока АА на рочишту за главну расправу, потпуно и правилно ће утврдити чињенично стање и на исто правилно применити материјално право.

У поновном поступку првостепени суд ће одлучити и о трошковима спора, јер они зависе од исхода спора и успеха странака.

Из свих наведених разлога, применом одредбе чл. 391. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

МН/ЖГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Александра Поповић, с.р.

За тачност отправка